

ОФІЦІЙНА ПРОГРАМА МАТЧУ

ДИНАМО • КАРПАТИ

11 ЖОВТНЯ • 13:00

Київ. Стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського

Допомогаємо.
Донатимо.
Дякуємо!!!

Дисбаланс і його нюанси

Повернення до внутрішніх змагань після тривалих сесій за участю збірних – традиційний головний біль клубних тренерів.

Перша частина Ліги націй у цьому плані взагалі вийшла безпрецедентною: за вкрай напруженим графіком національним командам довелося зіграти по чотири матчі поспіль!

До справ «буденних» футболісти повертаються в різному настрої, в різних кондиціях, із різним ігровим багажем. Ігореві Костюку належить у стислі терміни доводити наявні кадри до одного знаменника, аби в рідних стінах спробувати відібрати максимум очок у надто вже прудких на стартовому відтинку поточної першості «Карпат».

Чи стане для Бражка, Пономаренка, Ярмоленка, Михавка, Піхальонка та Шапаренка зайвою мотивацією той, факт, що в неділю їм

протистоятиме така собі міні-збірна зі Львова – в україно-іспано-бразильському варіанті, з представниками Молдови та Франції?

Чи рватимуться на передові ролі ті динамівці, хто поки лише мріє про синьо-жовті шати команди Мальдери? Вони мали змогу провести міжнародну паузу в звичному тренувальному ритмі, з переможним спарингом.

Утім, суперник (котрий, до речі, також успішно завершив благодійний поєдинок із бельгійським «Мехеленом» – 3:2) узагалі не повинен відчувати жодного «розбалансу». Й намагатиметься втримати темп, який дозволив підопічним Франа Фернандеса перед звітним туром посідати призовий рядок у таблиці УПЛ.

Що ж, тим цікавішою обіцяє бути спроба господарів приборкати карпатських «левів».

Офіційна програма матчу «ДИНАМО» Київ – «КАРПАТИ» Львів (УПЛ, сезон-2026/27, 8-й тур).

Упорядник – Юрій КОРЗАЧЕНКО. **Над випуском працювали:** Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ, Антон ГРЕСЬКІВ, Юрій КАРМАН, Кирило КРИЖАНОВСЬКИЙ, Світлана ПОЛЯКОВА. **Ілюстрації:** Ігор БОНДАРЕНКО, Микола БОЧОК, Олександр ЗАДИРАКА, Олексій НОВІК, Леонід КУЗЬМУК, fscarpaty.org.ua, uaf.ua, архів ФК «Динамо» Київ, особисті архіви. **Дизайн і верстка:** Анастасія ОБЕРТОСОВА, Юрій ЩЕРБИЦЬКИЙ. © Футбольний клуб «ДИНАМО» Київ.

«ДИНАМО» Київ

Клуб заснований 13 травня 1927 року.

Кольори: біло-сині.

Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Грушевського, 3.

Офіційний сайт: fcdynamo.com

Стадіони: «Динамо» ім. Валерія Лобановського (16 873), НСК «Олімпійський» (70 050).

Президент: Ігор СУРКІС.

КОМАНДНІ ДОСЯГНЕННЯ

Чемпіон СРСР (13 разів, рекорд країни): 1961, 1966–68, 1971, 1974–75, 1977, 1980–81, 1985–86, 1990 рр.

Срібний призер чемпіонату СРСР (11): 1936 (весна), 1952, 1960, 1965, 1969, 1972–73, 1976 (осінь), 1978, 1982, 1988 рр.

Бронзовий призер чемпіонату СРСР (3): 1937, 1979, 1989 рр.

Володар Кубка СРСР (9, рекорд країни): 1954, 1964, 1966, 1974, 1978, 1982, 1985, 1987, 1990 рр.

Фіналіст розіграшу Кубка СРСР (1): 1973 р.

Володар Суперкубка СРСР (3, рекорд країни): 1980, 1986, 1987 рр.

Володар Кубка УРСР (6): 1937–38, 1944, 1946–48 рр.

Чемпіон України (17, національний рекорд): 1993–2001, 2003–04, 2007, 2009, 2015–16, 2021, 2025 рр.

Срібний призер чемпіонату України (13): 1992, 2002, 2005–06, 2008, 2010–12, 2017–20, 2024 рр.

Бронзовий призер чемпіонату України (1): 2013.

Володар Кубка України (14): 1993, 1996, 1998–2000, 2003, 2005–07, 2014–15, 2020–21, 2026 рр.

Фіналіст Кубка України (6): 2002, 2008, 2011, 2017–18, 2025 рр.

Володар Суперкубка України (9, національний рекорд): 2004, 2006–07, 2009, 2011, 2016, 2018–20 рр.

Віктор ЛЕОНЕНКО визнавався гравцем року в Україні тричі поспіль (1992–94)

Володар Кубка володарів кубків УЄФА (2): 1975, 1986 рр.

Володар Суперкубка УЄФА (1): 1975 р.

Півфіналіст Кубка /Ліги чемпіонів УЄФА (3): 1977, 1987, 1999 рр.

Півфіналіст Кубка УЄФА (1): 2009 р.

Переможець Кубка чемпіонів Співдружності (4): 1996–98, 2002 рр.

ОСОБИСТІ ТИТУЛИ

Володар «Золотого м'яча» найкращого гравця Європи (2): Олег БЛОХІН (1975), Ігор БЕЛАНОВ (1986).

Гравець року в СРСР (9, рекорд країни): Андрій БІБА (1966), Володимир МУНТЯН (1969), Євген РУДАКОВ (1971), Олег БЛОХІН (1973–75), Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО (1985), Олександр ЗАВАРОВ (1986), Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО (1988).

Найкращий воротар СРСР (5): Віктор БАННИКОВ (1964), Євген РУДАКОВ (1969, 1971–72), Віктор ЧАНОВ (1986).

Найкращий бомбардир чемпіонату СРСР (8): Макар ГОНЧАРЕНКО (1938), Андрій ЗАПРОЄВ (1952), Олег БЛОХІН (1972–75, 1977), Олег ПРОТАСОВ (1990).

Гравець року в УРСР (30): Юрій ВОЙНОВ (1960), Олег МАКАРОВ (1961), Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ (1962–63), Віктор БАННИКОВ (1964), Віталій ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ (1965), Андрій БІБА (1966), Василь ТУРЯНЧИК (1967–68), Володимир МУНТЯН (1968, 1970), Віктор СЕРЕБРЯНИКОВ (1969), Євген РУДАКОВ (1971), Олег БЛОХІН (1972–78, 1980–81), Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО (1982, 1985), Олександр ЗАВАРОВ (1986), Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО (1987, 1988), Володимир БЕЗСОНОВ (1989), Сергій ЮРАН.

Гравець року в Україні (11): Віктор ЛЕОНЕНКО (1992–94), Юрій КАЛИТВИНЦЕВ (1995), Сергій РЕБРОВ (1996, 98), Андрій ШЕВЧЕНКО (1997, 1999), Артем МІЛЕВСЬКИЙ (2008–09), Андрій ЯРМОЛЕНКО (2013–15, 2017), Віктор ЦИГАНКОВ (2018).

Найкращий бомбардир чемпіонату України (9): Сергій РЕБРОВ (1998), Андрій ШЕВЧЕНКО (1999), Максим ШАЦЬКИХ (2000, 2003), Артем МІЛЕВСЬКИЙ (2010), Андрій ЯРМОЛЕНКО (2017), Владислав ВАНАТ (2024–25), Матвій ПОНОМАРЕНКО (2026).

РЕКОРДИ «БІЛО–СИНІХ»

Найбільша кількість матчів за клуб

Загалом – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (637); у чемпіонатах СРСР – Олег БЛОХІН (432, рекорд країни); у чемпіонатах України – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (426, національний рекорд); у єврокубках – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (143).

Найбільша кількість голів за клуб

Загалом – Олег БЛОХІН (266); у чемпіонатах СРСР – Олег БЛОХІН (211, рекорд країни); у чемпіонатах України – Андрій ЯРМОЛЕНКО (124); у єврокубках – Сергій РЕБРОВ (31).

Найбільші перемоги

Чемпіонат СРСР – 8:0 («Чорноморець» Одеса, 21.08.1977, вдома; «Торпедо» Кутаїсі, 6.11.1983, вдома).

Чемпіонат України – 9:0 («Іллічівець» Маріуполь, 31.10.2010, вдома).

Європейські кубки – 8:0 («Баррі Таун» Уельс, 22.07.1998, кваліфікація ЛЧ, вдома).

НАШ СКЛАД

Головний тренер – Ігор КОСТЮК.

Народився 14 вересня 1975 року. Вихованець клубної динамівської школи. Виступав за київське «Динамо» з 1992 по 1997 роки (також у 2000-му році).

27 листопада 2025 року призначений виконувачем обов'язків наставника першої команди «Динамо».

17 грудня 2025 року затверджений головним тренером.

Під керівництвом Ігоря Костюка «біло-сині» стали володарями Кубка України-2025/2026, обігравши у фіналі «Чернігів» (3:1).

Асистенти – Олег ВЕНГЛИНСЬКИЙ, Мацей КЕНДЗЬОРЕК, Анатолій БЕЗСМЕРТНИЙ. **Тренери воротарів** – Тарас ЛУЦЕНКО, Михайло ФЕДУНОВ.

Георгій
БУЦАН

воротар

31.05.1994

197 см 91 кг

Ілля
ОЛЬХОВИЙ

воротар

30.05.2003

199 см 95 кг

Руслан
НЕЩЕРЕТ

воротар

22.01.2002

190 см 87 кг

Вячеслав
СУРКІС

воротар

27.02.2006

191 см 85 кг

Костянтин
ВІВЧАРЕНКО

захисник

10.06.2002

176 см 76 кг

Денис
ПОПОВ

захисник

17.02.1999

187 см 89 кг

Олексій
СИЧ

захисник

01.04.2001

186 см 82 кг

Максим
КОРОВОВ

захисник

06.03.2006

187 см 81 кг

Олександр
ТИМЧУК

ЗАХИСНИК

20.01.1997

18

178 см 73 кг

Навін
МАЛИШ

ЗАХИСНИК

27.07.2003

23

185 см 76 кг

Тарас
МУХАВКО

ЗАХИСНИК

30.05.2005

32

187 см 82 кг

Владислав
ЗАХАРЧЕНКО

ЗАХИСНИК

16.06.2006

34

187 см 82 кг

Крістіан
БІЛОВАР

ЗАХИСНИК

05.02.2001

40

192 см 77 кг

Владислав
ДУБІНЧАК

ЗАХИСНИК

01.07.1998

44

174 см 72 кг

Аліу
ТІАРЕ

ЗАХИСНИК

20.12.2003

66

194 см 82 кг

Денис
ДИКИЙ

ЗАХИСНИК

04.09.2006

90

180 см 71 кг

Томаш
КЕНДЗЬОРА

ЗАХИСНИК

11.06.1994

94

184 см 77 кг

Володимир
БРАЖКО

ПІВЗАХИСНИК

23.01.2002

6

187 см 87 кг

НАШ СКЛАД

Андрій
ЯРМОЛЕНКО

півзахисник

7

23.10.1989

190 см 86 кг

Олександр
ПІХАЛЬОНОК

півзахисник

8

07.05.1997

180 см 73 кг

Назар
ВОЛОШИН

півзахисник

9

17.06.2003

176 см 71 кг

Микола
ШАПАРЕНКО

півзахисник

10

04.10.1998

178 см 75 кг

Павло
ЛЮСІН

півзахисник

14

23.02.2008

183 см 73 кг

Валентин
РУБЧИНСЬКИЙ

півзахисник

15

15.02.2002

172 см 72 кг

Шола
ОГУНДАНА

півзахисник

16

22.02.2005

173 см 68 кг

Джастін
ЛОНВЕЙК

півзахисник

21

21.12.1999

191 см 81 кг

Владислав
КАБАЄВ

півзахисник

22

01.09.1995

178 см 69 кг

**Віталій
БУЯЛЬСЬКИЙ** 29
півзахисник

06.01.1993 175 см 69 кг

**Кеасе
БА** 42
півзахисник

17.12.2004 183 см 75 кг

**Густаво
ПРАДО** 47
півзахисник

06.06.2005 179 см 75 кг

**Богдан
РЕДУШКО** 70
півзахисник

07.01.2007 182 см 72 кг

**Микола
МИХАЙЛЕНКО** 91
півзахисник

22.05.2001 182 см 72 кг

**Матвій
ПОНОМАРЕНКО** 11
нападник

11.01.2006 190 см 92 кг

**Віталій
ЛОБКО** 19
нападник

11.08.2006 190 см 74 кг

**Владислав
СУПРЯГА** 24
нападник

15.02.2000 182 см 75 кг

**Едуардо
ГЕРРЕРО** 39
нападник

21.02.2000 180 см 80 кг

**П'єр
МУНГЕНГЕ** 99
нападник

03.01.2008 182 см 72 кг

«ДИНАМО» в сезоні-2026/27

	МАТЧІ	ХВИЛИНИ	ПРОПУЩЕНІ голи	ІНД ХСГ	УДАРИ (% ВІДБИТИХ)	ПЕРЕДАЧІ (ТОЧНІ)	ОТРИМАНІ ПЕРЕДАЧІ
ВОРОТАРІ							
Георгій БУЩАН*	3	281	0	0,75	3 (100%)	99 (86%)	71
Руслан НЕЩЕРЕТ	0	0	0	0	0	0	0
Ілля ОЛЬХОВИЙ	1	33	1	0,51	2 (50%)	5 (80%)	3
Вячеслав СУРКІС	3	347	4	1,75	7 (43%)	67 (87%)	36
* Статистика сезону тільки в складі «Динамо»							

	МАТЧІ	ГОЛИ	ХВИЛИНИ	УДАРИ (В ПЛОЩИНУ)	ІНД ХГ	ДУЕЛІЙ (% УСПІШНИХ)	ПЕРЕДАЧІ (% ТОЧНИХ)	ДРИБЛІНГ (% УСПІШНИХ)	ПЕРЕХОПЛЕННЯ	ПІДБИРАННЯ	ОФСАЙДИ	ФОЛИ НА СОБІ	СФОЛИВ
ЗАХИСНИКИ													
Крістіан БІЛОВАР	2	0	188	1 (0)	0,09	20 (75%)	136 (90%)	1 (100%)	4	19	0	1	4
Костянтин ВІВЧАРЕНКО	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Владислав ДУБІНЧАК	5	0	449	1 (0)	0,06	60 (60%)	354 (89%)	7 (85%)	13	35	1	6	4
Томаш КЕНДЗЬОРА	4	0	375	1 (0)	0	30 (43%)	319 (93%)	0	15	28	0	1	4
Навін МАЛИШ	5	0	137	0	0	17 (53%)	79 (80%)	1 (100%)	5	15	0	2	3
Тарас МИХАВКО	6	0	503	3 (0)	0,19	76 (56%)	439 (92%)	3 (100%)	30	70	0	6	3
Олексій СИЧ	5	0	421	4 (0)	0,1	43 (70%)	241 (81%)	7 (71%)	24	39	0	6	1
Олександр ТИМЧИК	2	1	107	1 (1)	0,8	18 (50%)	80 (76%)	1 (0%)	5	14	0	1	1
Аліу ТІАРЕ	1	0	60	0	0	8 (75%)	55 (89%)	0	5	11	0	1	0
ПІВЗАХИСНИКИ													
Кеассе БА	2	0	64	2 (0)	0,08	19 (63%)	22 (64%)	10 (80%)	2	2	0	1	0
Володимир БРАЖКО	4	2	322	11 (3)	0,53	29 (45%)	242 (88%)	0	15	37	0	2	6
Віталій БУЯЛЬСЬКИЙ	3	0	180	3 (1)	0,42	11 (55%)	55 (78%)	1 (100%)	2	5	0	2	0
Назар ВОЛОШИН	5	0	208	4 (0)	0,29	29 (48%)	78 (74%)	0	8	18	0	3	5
ГУСТАВО Прадо	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Владислав КАБАЄВ	6	0	333	5 (20%)	0,13	63 (43%)	164 (84%)	12 (67%)	4	21	1	7	3
Джастін ЛОНВЕЙК	6	1	390	11 (6)	1,49	45 (40%)	138 (80%)	4 (50%)	14	28	0	2	5
Павло ЛЮСІН	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Микола МИХАЙЛЕНКО	2	0	33	0	0	1 (100%)	15 (73%)	0	1	2	0	1	0
Шола ОГУНДАНА	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Олександр ПІХАЛЬОНОК	4	0	60	0	0	4 (50%)	31 (73%)	0	0	3	0	0	0
Богдан РЕДУШКО	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Валентин РУБЧИНСЬКИЙ	5	0	393	6 (1)	0,51	56 (52%)	208 (94%)	4 (25%)	14	30	0	5	2
Микола ШАПАРЕНКО	4	0	311	5 (2)	0,12	35 (49%)	212 (83%)	3 (100%)	9	26	0	1	5
Андрій ЯРМОЛЕНКО	6	1	367	12 (4)	0,99	39 (56%)	140 (77%)	11 (90%)	8	11	0	5	4
НАПАДНИКИ													
Едуардо ГЕРРЕРО	3	0	155	3 (0)	0,27	18 (56%)	55 (84%)	3 (100%)	6	10	0	2	0
П'єр МУНГЕНГЕ	2	0	73	3 (0)	0,43	7 (43%)	7 (43%)	1 (100%)	0	0	0	0	0
Матвій ПОНОМАРЕНКО	6	4	503	20 (10)	3,85	96 (36%)	106 (75%)	13 (69%)	7	11	3	6	13

Ярмоленко – Шацьких: битва за рекорд

Історія київського «Динамо» – це, крім іншого, ще й літопис видатних бомбардирів-рекордсменів. У вересні 2026 року ми стали свідками непересічної події: Андрій Ярмоленко, забивши свій 124-й м'яч у рамках УПЛ, зрівнявся на вершині реєстру снайперів елітного вітчизняного дивізіону з Максимом Шацьких.

Два культові футболісти «біло-синіх» наразі ділять трон, до якого кожен із них ішов своїм унікальним шляхом.

Щоб зрозуміти велич цього звершення, погляньмо, як розподілялися голи бомбардирів упродовж їхніх кар'єр в українських чемпіонатах. Шацьких для встановлення рекордної планки знадобилося 16 сезонів безперервних виступів в Україні. Ярмоленко проводить свій 15-й сезон у вищому вітчизняному дивізіоні, але впродовж шести років (2017–23) Андрій виступав за кордоном.

	ШАЦЬКИХ	ЯРМОЛЕНКО
Матчі в ЧУ	341	293
Голи в ЧУ	124	124
Сер. результативність	0.36	0.42
Голи за «Динамо»	97	124
Голи з пенальті	8	21

Максим п'ять разів забивав за сезон по 10 і більше м'ячів, його конкурент – сім разів, причому поспіль! Натомість Шацьких двічі записував до свого доробку 20+ голів за окрему першість, Ярмоленко ж ніколи не забивав більше 15.

Гольовий доробок Андрія розкиданий по протоколах 104 матчів УПЛ (Шацьких забивав у 101 поєдинку). Ярмоленко оформив 20 дублів, але жодного разу не відсвяткував хет-трик (для порівняння у Максима – 15 дублів і чотири «трюки з капелюхом»).

Улітку 1999 року перед **Максимом Шацьких** стояло надважке завдання – замінити на вістрі динамівської атаки Андрія Шевченка, котрий поїхав підкорювати італійську Серію А. Форвард із Узбекистану прийняв виклик миттєво, забивши 20 м'ячів у першому ж сезоні та ставши найкращим бомбардиром. На піку форми (сезон 2002/03) він встановив тогочасний рекорд ліги – 22 голи.

Унікальність Шацьких-снайпера – в тому, що він практично не бив пенальті: лише вісім точних 11-метрових за всю кар'єру в Україні (у Ярмоленка – 21 влучання з позначки). Максим став першим гравцем в історії, котрий забив понад 100 голів з гри. Зі своїми 97 голами в «Динамо» та ще 27 в інших українських колективах («Арсенал» і «Говерла») він на ціле десятиріччя з хвостиком забронював за собою звання головного голеадора України.

Шлях **Андрія Ярмоленка** – це приклад дивовижної стабільності та відданості рідному клубу: всі 124 м'ячі він забив у біло-синій

Максим ШАЦЬКИХ			голи	Андрій ЯРМОЛЕНКО			голи
1999/00	Динамо		20	2007/08	Динамо		1
2000/01	Динамо		3	2008/09	Динамо		0
2001/02	Динамо		7	2009/10	Динамо		7
2002/03	Динамо		22	2010/11	Динамо		11
2003/04	Динамо		10	2011/12	Динамо		12
2004/05	Динамо		11	2012/13	Динамо		11
2005/06	Динамо		5	2013/14	Динамо		12
2006/07	Динамо		9	2014/15	Динамо		14
2007/08	Динамо		10	2015/16	Динамо		13
2008/09	Динамо		0	2016/17	Динамо		15
2009/10	Арсенал		4	2017/18	Динамо (до трансферу)		3
2010/11	Арсенал		9	2017/23	Закордонний етап		
2011/12	Арсенал		3	2023/24	Динамо		8
2012/13	Арсенал, Чорноморець		5	2024/25	Динамо		7
2013/14	Арсенал, Говерла		3	2025/26	Динамо		9
2014/15	Говерла		3	2026/27	Динамо		1
РАЗОМ	341 матч		124	РАЗОМ	293 матчі		124

футболці «Динамо». Зрозуміло, що за кількістю голів у складі однієї-єдиної команди сьомий номер киян – рекордсмен національних першостей.

Із 2010 по 2017 рік Ярмоленко демонстрував феноменальну стабільність на правому фланзі атаки, сім сезонів поспіль не опускаючи планку нижче 11 голів за чемпіонат. Повернувшись до рідного клубу в 2023-му, після виступів за дортмундську «Боруссію», лондонський «Вест Хем» і еміратський «Аль-Айн», Андрій, попри солідний спортивний вік і боротьбу з травмами, за три з половиною роки додав до активу ще 25 м'ячів, що й дозволило наздогнати Максима Шацьких. Тепер мета – вибитися в одноосібні лідери.

Вони грали в різні часи, мали різну ігрову стилістику (класичний центрфорвард штрафного майданчика – проти вибухового вінгера), але обидва золотими літерами вписали свої імена в історію київського «Динамо» й усього українського футболу. Вболівальникам же залишається насолоджуватися моментом: Андрій Ярмоленко продовжує виступи, а це означає, що вже в наступних турах УПЛ ми можемо стати свідками нового рекорду.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ

«КАРПАТИ» Львів

Рік заснування: 2020.

Клубні кольори: зелений та білий.

Домашній стадіон: «Україна»

(вміщує 27 925 глядачів).

Генеральний директор: Андрій РУСОЛ.

ТИТУЛИ

Володар Кубка СРСР: 1969.

Чемпіон Першої ліги України: 2023/24.

ІСТОРІЯ

«Карпати» виникли у 1963 році на базі заводського колективу «Сільмаш». Усього п'ять сезонів знадобилося «зелено-білим», щоб із дебютанта змагань команд майстрів перетворитися на лідера другого радянського дивізіону. В листопаді 1968-го вони лишилися за крок від вищої ліги, посівши друге місце у перехідному турнірі. Зате сезон наступний став для «Карпат» справді тріумфальним: під керівництвом Ернеста Юста вони здобули Кубок СРСР, ставши першим і єдиним представником не з елітного дивізіону, який тріумфував у турнірі.

У 1970-х команда виступала у Вищій лізі чемпіонату СРСР. Візити на львівський стадіон «Дружба» ставали справжнім випробуванням навіть для грандів радянського футболу – заповнені трибуни створювали неповторну ауру. «Карпати» на той час були одним із найпопулярніших колективів еліти, а в Україні за показниками відвідуваності поступалися лише динамівцям Києва. Найкращим результатом стало четверте місце в обох чемпіонатах 1976 року (весна та осінь).

Символічно, що саме гравець «Карпат» Анатолій Мушинка залишиться в історії нашого футболу як автор найпершого гола чемпіонатів самостійної України. Новітня ера «зелено-білих» ознаменована «бронзою» сезону-1997/98, двома виходами в фінал Кубка України та цілим сузір'ям гравців, підготовлених для збірних команд.

Нинішній ФК «Карпати» створений після розформування попередньої клубної структури (правонаступництво оформлене вердиктом Спортивного арбітражного суду Лозанни в 2024-му). Перший сезон оновлений бренд провів у аматорській першості, здобувши право підвищитися до Другої ліги.

Долаючи сходинку за сходинкою, в

сезоні-2023/24 львівська дружина під керівництвом Мирона Маркевича стала чемпіоном Першої ліги, забезпечивши собі вихід до УПЛ.

Після повернення до еліти галицький клуб переймається амбітними завданнями – гідно виступати на внутрішній арені та повернутися до єврокубків. Однак поки найвищим досягненням залишається шосте місце за підсумками сезону-2024/25.

ТРЕНЕР

Франсіско Хав'єр Фернандес Діас народився 20 березня 1980 року в Альмерії (Іспанія). Тренерську кар'єру розпочинав у клубах «Полідепортиво», «Адра» та «Еспаньйол дель Алькуян». У 2012 році приєднався до структури «Альмерії», де працював із юнацькими командами, «Альмерією В», а згодом очолював і першу команду клубу.

У січні 2026-го Фернандеса призначили головним тренером «Карпат», де іспанець змінив Владислава Лупашку, котрий працював із командою в першій половині того сезону. Чемпіонат «Карпати» завершили на дев'ятому місці.

У новому сезоні «леви» демонструють цікавий результативний футбол і заслужено входять до топ-п'ятірки турнірної таблиці.

склад команди

		КРАЇНА	ДАТА НАРОДЖЕННЯ	ЗРІСТ	ВАГА	МАТЧІ (ГОЛИ)	ХВИЛИНИ
ВОРОТАРІ							
1	Денис МАРЧЕНКО	Україна	05.02.2007	192 см	92 кг	5/-4	450
36	Антон ЖИЛКІН	Україна	14.04.2003	195 см	87 кг	-	-
80	Роман МИСАК	Україна	09.09.1991	189 см	83 кг	2/-1	180
99	Юрій-Володимир ГЕРЕТА	Україна	30.01.2004	187 см	79 кг	-	-
ЗАХИСНИКИ							
2	Микола КИРИЧОК	Україна	16.05.2006	185 см	80 кг	-	-
4	Владислав БАБОГЛО	Молдова	14.11.1998	189 см	83 кг	7/2	630
5	Андрій БУЛЕЗА	Україна	25.01.2004	175 см	72 кг	-	-
11	Денис МІРОШНІЧЕНКО	Україна	11.10.1994	178 см	73 кг	6/0	165
14	Іван КАЛЕРО	Іспанія	21.04.1995	174 см	72 кг	6/1	520
17	Роман ВАНТУХ	Україна	04.07.1998	176 см	73 кг	7/1	438
22	Юрій КОКОДИНЯК	Україна	14.07.2007	182 см	78 кг	-	-
30	Святослав ГЛЬОЦ	Україна	10.09.2009	181 см	70 кг	-	-
44	Віталій ХОЛОД	Україна	15.01.2004	186 см	80 кг	1/0	8
47	Жан ПЕДРОЗУ	Бразилія	28.01.2004	191 см	85 кг	7/0	292
55	Тимур СТЕЦЬКОВ	Україна	27.01.1998	185 см	80 кг	4/0	360
73	Ростислав ЛЯХ	Україна	12.10.2000	181 см	73 кг	6/0	405
ПІВЗАХИСНИКИ							
7	ФЕЛЛІПЕ Віейра Кардозу	Бразилія	31.05.2005	180 см	77 кг	7/4	368
8	Амбросій ЧАЧУА	Україна	02.04.1994	170 см	69 кг	7/1	600
10	Могамед Мухлісс «МОХА»	Іспанія	06.02.2000	169 см	69 кг	7/0	527
16	Іван ЧАБАН	Україна	24.07.2006	174 см	74 кг	-	-
18	ЕРІКІ Даніель Родрігес Бенто	Бразилія	06.08.2005	187 см	76 кг	2/0	89
19	Ярослав КАРАБІН	Україна	19.11.2002	181 см	77 кг	4/0	62
20	Марко САПУГА	Україна	29.05.2003	194 см	84 кг	3/0	96
21	Бруно Лоїс ІГЛЕСІАС	Іспанія	01.05.2003	181 см	74 кг	4/0	91
26	Ян КОСТЕНКО	Україна	04.07.2003	182 см	72 кг	4/2	265
56	Владислав РЕЗНІК	Україна	28.03.2007	185 см	75 кг	-	-
70	ЧЕБЕР Алькайн Мічелена	Іспанія	26.06.1997	174 см	69 кг	7/0	509
77	Хоакін СІФУЕНТЕС	Іспанія	30.07.1997	170 см	68 кг	6/2*	239
НАПАДНИКИ							
9	Жозеф СЕРІ	Франція	05.08.2000	193 см	88 кг	4/1	211
28	Олександр ДЕДОВ	Україна	19.06.2008	189 см	76 кг	1/0	1
31	Назарій РУСИН	Україна	25.10.1998	177 см	74 кг	7/3	538

* Сіфуентес нинішній сезон розпочав у «Епіцентрі» (3/2, 180 хв).

«ДИНАМО» – «КАРПАТИ».

Історія протистояння

У чемпіонатах і кубкових розіграшах України сьогоднішні суперники провели між собою 63 матчі. 43 перемоги святкували динамівці, 7 разів перемагали галичани, ще 13 зустрічей завершилися мирно. Різниця м'ячів – 116:42 на користь киян.

Сезон-1992/93

Чемпіонат України. 8.11.92. «Карпати» – «Динамо» – 0:0. **28.03.93.** «Динамо» – «Карпати» – 0:0.

Кубок України, фінал. 30.05.93. «Динамо» – «Карпати» – 2:1 (Леоненко, 23, Топчієв, 64 – Плотко, 89 з пенальті).

Сезон-1993/94

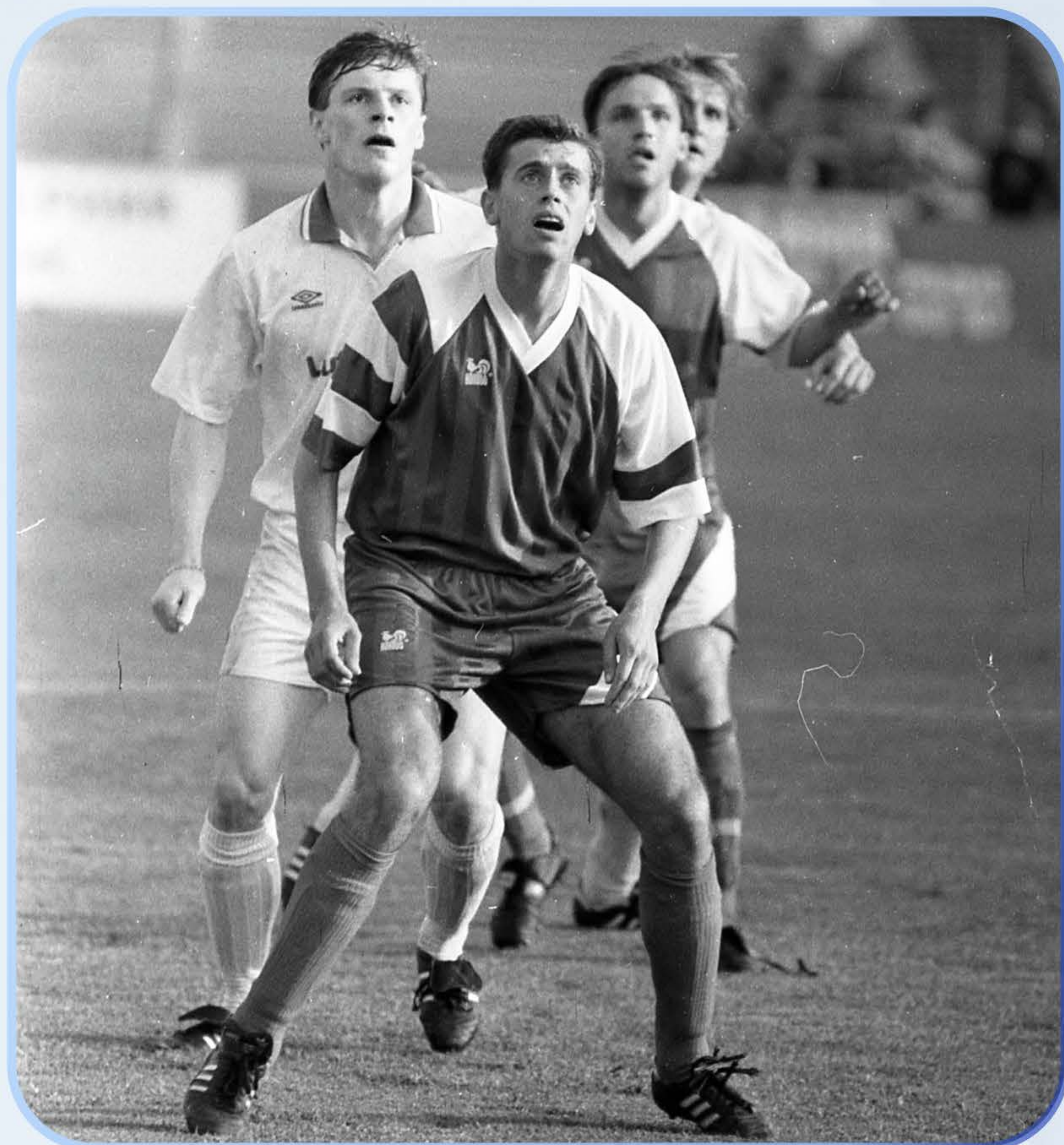
Чемпіонат України. 8.08.93. «Динамо» – «Карпати» – 2:1 (Леоненко, 33, з пенальті, Топчієв, 75 – Кардаш, 50). **19.06.94.** «Карпати» – «Динамо» – 1:2 (Павлюх, 72 – Леоненко, 12, Шкапенко, 81).

Сезон-1994/95

Чемпіонат України. 7.10.94. «Карпати» – «Динамо» – 0:1 (Призетко, 84). **14.04.95.** «Динамо» – «Карпати» – 3:0 (Ребров, 49, Максимов, 57, Дмитрулін, 86).

Сезон-1995/96

Чемпіонат України. 25.07.95. «Динамо» – «Карпати» – 2:0 (Похлебаєв, 8, Беженар, 20).

16.06.96. «Карпати» – «Динамо» – 1:1 (Колесник, 60 – Леоненко, 17).

Сезон-1996/97

Чемпіонат України. 11.08.96. «Карпати» – «Динамо» – 0:2 (Максимов, 33, Ребров, 89).

20.05.97. «Динамо» – «Карпати» – 2:0 (Белькевич, 49, Ващук, 70).

Сезон-1997/98

Чемпіонат України. 10.10.97. «Динамо» – «Карпати» – 0:1 (Назаров, 1). **22.03.98.** «Карпати» – «Динамо» – 2:1 (Беньо, 7, Гецько, 60 – Гусин, 87).

Сезон-1998/99

Чемпіонат України. 7.07.98. «Динамо» – «Карпати» – 0:0. **25.06.99.** «Карпати» – «Динамо» – 2:1 (Паляниця, 7, Гецько, 84 – Серебренников, 54, з пенальті).

Кубок України, фінал. 30.05.99. «Динамо» – «Карпати» – 3:0 (Шевченко, 18, 67, Белькевич, 19).

Сезон-1999/2000

Чемпіонат України. 24.07.99. «Динамо» – «Карпати» – 3:0 (Ребров, 34, 71, 74). **4.06.00.** «Карпати» – «Динамо» – 2:3 (Маковей, 5, Покладок, 15 – Шацьких, 20, 70, Деметрадзе, 64).

Сезон-2000/2001

Чемпіонат України. 30.07.00. «Карпати» – «Динамо» – 2:0 (Толочко, 47, Покладок 76). **30.05.01.** «Динамо» – «Карпати» – 1:1 (Чернат, 33, з пенальті – Вільчинський, 12).

Сезон-2001/2002

Чемпіонат України. 15.09.01. «Динамо» – «Карпати» – 4:1 (Гавранчич, 3, Чернат, 9, Ідахор, 65, Мелашенко, 90 – Хома, 86). **08.04.02.** «Карпати» – «Динамо» – 0:2 (Ідахор, 38, 52).

Сезон-2002/03

Чемпіонат України. 5.11.02. «Карпати» – «Динамо» – 0:0. **17.05.03.** «Динамо» – «Карпати» – 2:0 (Хацкевич, 3, Чернат, 68).

Сезон-2003/04

Чемпіонат України. 13.09.03. «Карпати» – «Динамо» – 3:4 (Мізін, 7, 52, Ковальчук, 11 – Белькевич, 16, 43, Гіоане, 46, Шацьких, 90). **2.05.04.** «Динамо» – «Карпати» – 1:0 (Діого Рінкон, 31, з пенальті).

Сезон-2004/05

Кубок України, 1/8 фіналу. 11.09.2004. «Карпати» – «Динамо» – 0:1 (Діого Рінкон, 60).

Сезон-2005/06

Кубок України, півфінал. 22.03.06. «Карпати» – «Динамо» – 0:2 (Гусєв, 32, Мілевський, 57). **12.04.06.** «Динамо» – «Карпати» – 1:0 (Клебер, 6).

Сезон-2006/07

Чемпіонат України. 11.11.06. «Карпати» – «Динамо» – 1:1 (Батіста, 88 – Шацьких, 30). **10.06.07.** «Динамо» – «Карпати» – 3:1 (Діого Рінкон, 27, з пенальті, Гусєв, 45+3, Шацьких, 86 – Ковель, 2).

Сезон-2007/08

Чемпіонат України. 19.08.07. «Динамо» – «Карпати» – 7:3 (Шацьких, 17, Пшеничних, 20, автогол, Бангура, 30, 63, 83, Маркович, 43, Корреа, 90+1 – Батіста, 9, Ковель, 43, Кобін, 51). **15.03.08.** «Карпати» – «Динамо» – 1:2 (Ощипко, 2 – Шацьких, 18, Гіоане, 43).

Сезон-2008/09

Чемпіонат України. 1.11.08. «Динамо» – «Карпати» – 4:0 (Мілевський, 18, Бангура, 25, 53, Алієв, 45, з пенальті). **16.05.09.** «Карпати» – «Динамо» – 1:4 (Тарасенко, 90+2 – Гільєрме, 37, 59, 71, Бангура, 83).

Сезон-2009/10

Чемпіонат України. 31.10.09. «Динамо» – «Карпати» – 1:1 (Нінкович, 60 – Зеньов, 6). **24.04.10.** «Карпати» – «Динамо» – 1:0 (Батіста, 63).

Сезон-2010/11

Чемпіонат України. 16.10.10. «Динамо» – «Карпати» – 1:0 (Алмейда, 12). **7.05.11.** «Карпати» – «Динамо» – 1:2 (Кополовець, 75 – Гусєв, 32, Вукоевич, 53).

Сезон-2011/12

Чемпіонат України. 7.08.11. «Динамо» – «Карпати» – 2:0 (Шевченко, 34, Вукоевич, 55). **10.12.11.** «Карпати» – «Динамо» – 0:1 (Ідейє, 88).

Сезон-2012/13

Чемпіонат України. 14.09.12. «Динамо» – «Карпати» – 3:1 (Ідейє, 34, Кранчар, 57, 63 – Лукас, 73, з пенальті). **13.04.13.** «Карпати» – «Динамо» – 0:1 (Ідейє, 64).

Сезон-2013/14

Чемпіонат України. 22.09.13. «Динамо» – «Карпати» – 1:0 (Ідейє, 84). **12.04.14.** «Карпати» – «Динамо» – 2:2 (Федорчук, 48, Гладкий, 77 – Велозу, 33, Мбокани, 59).

Сезон-2014/15

Чемпіонат України. 9.11.14. «Динамо» – «Карпати» – 0:0. **12.04.15.** «Карпати» – «Динамо» – 0:1 (Кравець, 58).

Кубок України, 1/8 фіналу. 27.09.14. «Карпати» – «Динамо» – 0:1 (Теодорчик, 4). **28.10.14.** «Динамо» – «Карпати» – 1:0 (Гусєв, 90+1).

Сезон-2015/16

Чемпіонат України. 15.08.15. «Динамо» – «Карпати» – 3:0 (Велозу, 22, Ярмоленко, 53, Мораес, 72). **11.03.16.** «Карпати» – «Динамо» – 1:2 (Чачуа, 28 – Теодорчик, 55, Ярмоленко, 64).

Сезон-2016/17

Чемпіонат України. 31.07.16. «Карпати» – «Динамо» – 0:2 (Ярмоленко, 31, 84). **29.10.16.** «Динамо» – «Карпати» – 4:1 (Бесєдін, 18, Віда, 28, Морозюк, 81, Оріховський, 84 – Завійський, 86).

Сезон-2017/18

Чемпіонат України. 29.07.17. «Динамо» – «Карпати» – 5:0 (Буяльський, 8, Циганков, 55, 62, 83, Мбокани, 58). **29.10.17.** «Карпати» – «Динамо» – 1:1 (Мякушко, 54 – Віда, 12).

Сезон-2018/19

Чемпіонат України. 2.09.18. «Динамо» – «Карпати» – 0:2 (Швед, 17, 45+1). **8.12.18.** «Карпати» – «Динамо» – 0:4 (Циганков, 28, 49, 90+1, Шапаренко, 89).

Сезон-2019/20

Чемпіонат України. 31.07.19. «Карпати» – «Динамо» – 0:2 (Ковтун, 42, автогол, Бесєдін, 45+2, з пенальті). **27.10.19.** «Динамо» – «Карпати» – 1:1 (Вербич, 49 – Шабанов, 85, автогол).

Сезон-2024/25

Чемпіонат України. 17.08.24. «Карпати» – «Динамо» – 1:3 (Очеретько, 1 – Піхальонок, 23, Ванат, 58, Ярмоленко, 90+2, з пенальті). **23.02.25.** «Динамо» – «Карпати» – 2:0 (Михайленко, 54, Ванат, 75).

Сезон-2025/26

Чемпіонат України. 27.09.25. «Карпати» – «Динамо» – 3:3 (Альварес, 24, Бруніньйо, 27, Мірошніченко, 90+3 – Караваєв, 43, 52, Шапаренко, 50). **4.04.26.** «Динамо» – «Карпати» – 0:1 (Фаал, 5).

Галицький вектор

У складі львів'ян завжди вистачало обдарованих, яскравих майстрів шкіряного м'яча. Чимало з них ішли «на підвищення» до лав столичного гранда, залишивши хто більш, хто менш глибокий слід в історії «Карпат». Скласти з них повноцінну символічну збірну навряд чи вдасться. Однак не можна не відзначити зірок, які відіграли помітні ролі й у лавах «Динамо».

Насамперед, вочевидь, заслуговує виокремлення **Андрій БАЛЬ** (240 матчів за киян, 11 голів). Уродженець обласного міста Роздол, він іще в юнацькі роки звернув на себе увагу, а 1977-го в ранзі капітана команди привів партнерів по радянській молодіжній збірній до золотих нагород на прем'єрному чемпіонаті світу U20, що проходив у Тунісі.

У складі «Динамо» Баль став чотириразовим чемпіоном і чотириразовим володарем Кубка СРСР, володарем Кубка кубків 1986 року. Двічі брав участь у дорослих чемпіонатах світу, а його гол у ворота бразильців на мундіалі-1982 залишився найбільш знаковим у біографії майстра-універсала.

До того ж покоління належать **Ярослав ДУМАНСЬКИЙ** (60 матчів, 4 голи) та **Василь РАЦ** (164 матчі, 22 голи). Обидва приєдналися до «Карпат» з інших регіонів – відповідно Івано-Франківська та Закарпаття. А у Львові напрацювали на запрошення до Києва.

Думанський при цьому разом із вірменином Ашотом Хачатряном встановив рекорд за кількістю медалей різного гатунку, здобутих на юнацьких і молодіжних чемпіонатах світу та Європи – по 5. Виграв чемпіонське «золото» 1981 року і Кубок СРСР 1982-го.

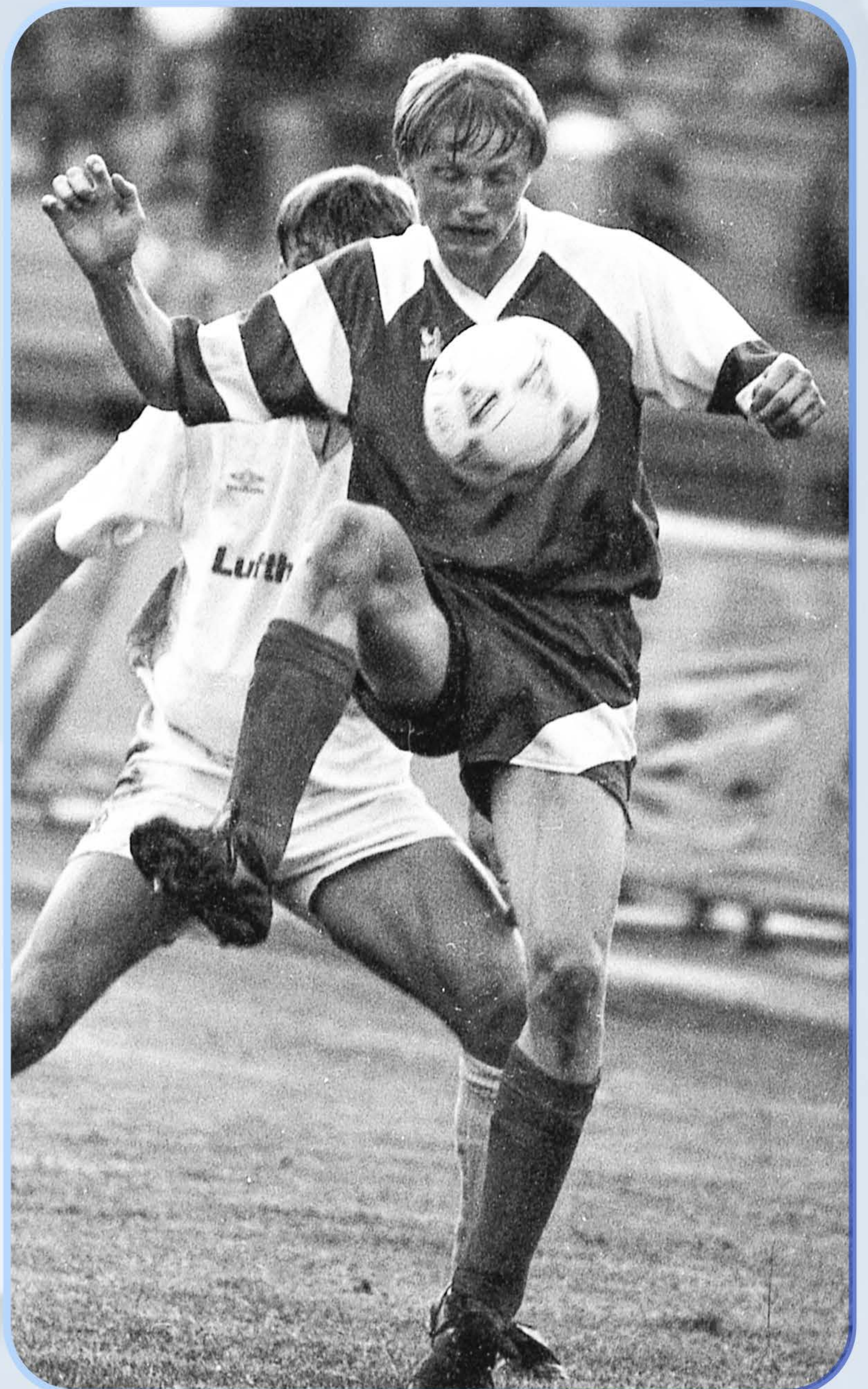
У Раца таких відзнак – по чотири в кожному з турнірів. За «Карпати» зіграв не так уже й багато (5 матчів), транзитом через вінницьку «Ниву» опинившись у Києві. Представляючи «Динамо», провів 47 матчів за збірну СРСР. Забив чотири м'ячі, два з яких настільки ж вартісні, як і ефектні: французам на ЧС-1986 і голландцям на Євро-1988.

Нещодавно Василь Карлович повернувся до «Динамо», де працює у службі селекції.

Окремо варто відзначити й **Степана ЮРЧИШИНА**. 1979 року він встановив бомбардирський рекорд Першої ліги СРСР – 42 голи у 42 матчах! Того ж сезону представник клубу другого дивізіону дебютував у союзній збірній. А 1981-го зазбирався до Києва. На жаль, тут його надії зруйнувала важка травма коліна, за «Динамо» провів один-єдиний матч. Але повернувшись до Львова – відновився й заходився знову забивати (93 голи).

Майже на рубежі епох опинився в столичному клубі корінний львів'янин **Олег ЛУЖНИЙ** (348 матчів у всіх турнірах, 14 голів), котрий набирався досвіду в луцькому «Торпедо» і СКА «Карпати».

Багаторічний капітан киян устиг пограти й за радянську збірну (8 матчів), і за національну команду України (52). Чемпіон і володар Кубка

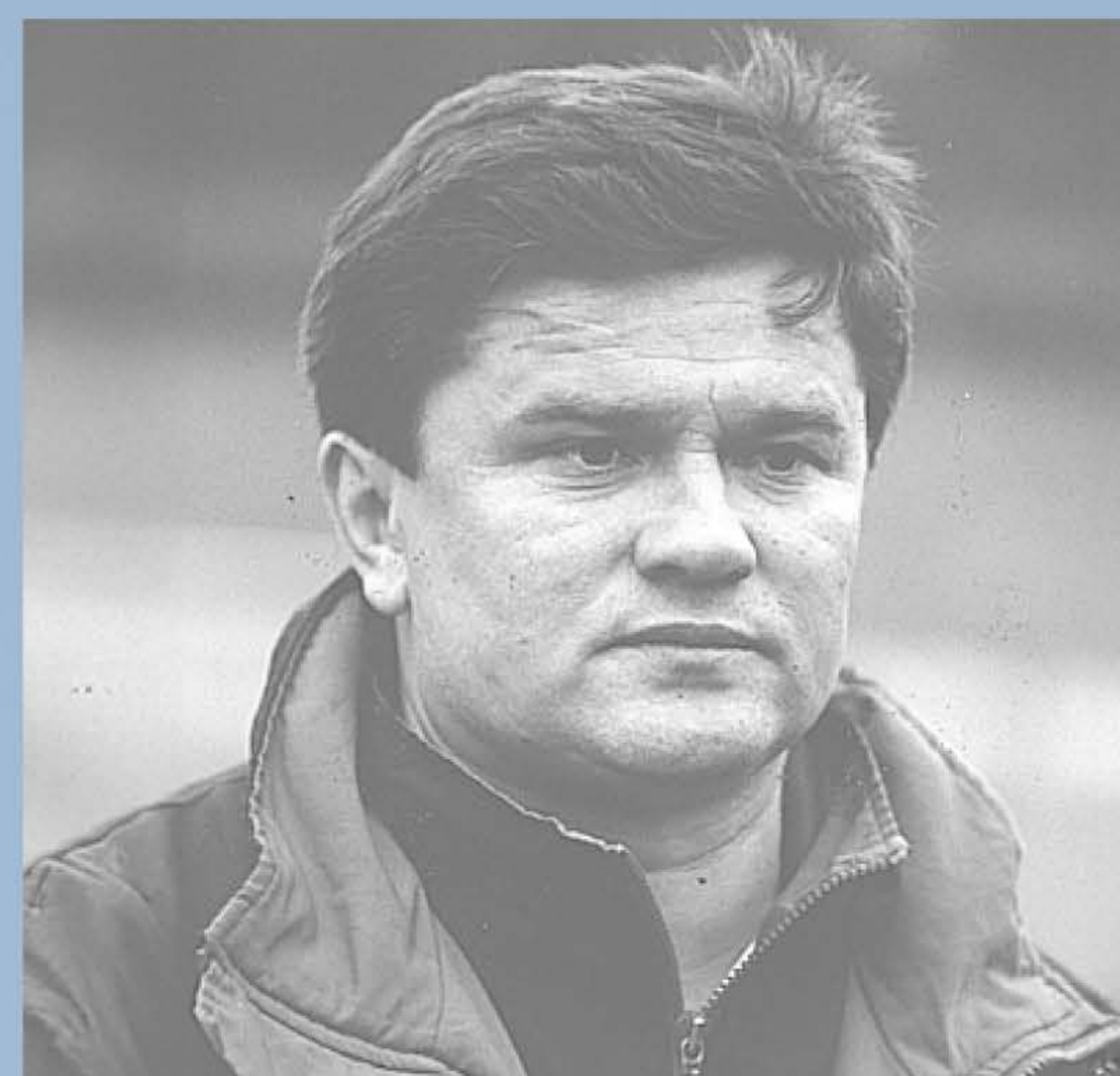
1993-й. Андрій ГУСИН – проти київського «Динамо» в фіналі Кубка України

Андрій БАЛЬ

Ярослав ДУМАНСЬКИЙ

Степан ЮРЧИШИН

Василь РАЦ

Олег ЛУЖНИЙ

СРСР 1990 року, в Україні вигравав першість сім разів, а кубковий трофей – чотири. Півфіналіст Ліги чемпіонів. І чемпіон Англії у складі «Арсенала».

Уже в часи незалежності, певно, найяскравішою постаттю, яка вторувала доріжку з «Карпат» до «Динамо» став уродженець обласного Золочева **Андрій ГУСИН** (170 матчів, 22 голи).

Розпочавши футбольну кар'єру в амплуа нападаючого, він із поверненням до столичного гранда Валерія Лобановського опанував навички класного опорного півзахисника. Сім разів ставав чемпіоном України, чотири рази вигравав Кубок. Півфіналіст Ліги чемпіонів 1998/99. У складі національної збірної провів 71 матч, забив 9 м'ячів. Чвертьфіналіст чемпіонату світу 2006 року.

Помітний слід у біографії «Динамо» залишили й такі экс-карпатівці, як **Василь Кардаш**, **Володимир Шаран**, **Дмитро Топчієв**. Не надто склалося у **Володимира Єзерського**, проте він довів свою професійність, виступаючи за «Дніпро». А нині є одним із асистентів Андреа Мальдери в національній збірній.

Згадаймо також про тих футболістів, котрі вторували зворотний шлях – із «Динамо» до «Карпат». Деяким із них доля запропонувала доволі цікаві віражі.

Скажімо, кумир львів'ян **Ігор Кульчицький** 1961 року пробував сили у столиці, а коли повернувся на Галичину, тривалий період був капітаном зелено-білих.

До рідних пенатів примкнув після динамівського чемпіонського сезону 1971 року й інший корінний мешканець Міста Лева **Роман Журавський**.

У «Карпатах» звершував ігрову кар'єру динамівський захисник першого чемпіонського складу-1961 **Анатолій Сучков**. Кольори команди в різні роки захищали **Іван Диковець**, **Юрій Басалик**, **Станіслав Кочубинський**, **Сергій Ковалець** та інші.

Не є винятком і день сьогоднішній. Улітку зі Львова до «Динамо» перебрався **Олексій Сич**. А склад «Карпат» натомість поповнив колишній динамівець **Назарій Русин**...

Юрій КАРМАН

Олексій СИЧ: «Адаптація в «Динамо» пройшла добре»

Одним із новачків «Динамо» в літнє міжсезоння став правий захисник Олексій Сич, котрий раніше захищав кольори сьогоднішнього суперника киян – львівських «Карпат». Практично з перших хвилин на полі в складі нового колективу 25-річний оборонець завоював прихильність фанатів своєю віддачею та наполегливістю.

У ексклюзивному інтерв'ю динамівським клубним медіа Олексій розповів про свої перші місяці в Києві та поділився спогадами про період кар'єри в Місті Лева.

– Перерва, пов'язана з виступами збірної України в Лізі націй, залишилася позаду. Встигли засумувати за футболом?

– Авжеж. Після поєдинку із «Зорею» в чемпіонаті отримали декілька вихідних, і вже за той час встигли скучити за грою. Також провели контрольний матч із тими ж луганцями, щоб підтримати тонус. Потім набирали кондиції та готувалися до відновлення змагань. Зосередилися з командою на тренуваннях, напрацьовували різні ігрові ситуації. Намагалися вдосконалитися в певних аспектах гри – як у колективних діях, так і індивідуально.

– Ви приєдналися до «Динамо» влітку, тож уже, напевно, можна робити певні проміжні висновки. Яким для вас був цей період?

– Вважаю, все склалося добре. Знайомився з клубом, із партнерами. Потрібен час, щоб адаптуватися до такого клубу, як «Динамо». Гадаю, мені це вдалося.

– Уболівальники та преса схвально оцінюють ваші виступи на початку сезону...

– Дуже вдячний прихильникам «Динамо» за підтримку, за те, що відвідують наші матчі в такий важкий період. Це дуже приємно. Стараємося віддячувати їм повною самовіддачею та успішною грою.

– Що для вас означають львівські «Карпати»?

– Я провів у цьому колективі значну частину кар'єри, саме «Карпати» виховали мене як

футболіста. Гадаю, цей процес вийшов вельми успішним, раз я привернув увагу керівників київського «Динамо».

– Восени 2024-го ви вже грали проти «Карпат» у складі «Руху». Тож відчуття мають бути знайомими. Чи з «Динамо» – це зовсім інша історія?

– То було львівське дербі, тому емоції, звісно, зашкалювали!.. Зараз цілком усвідомлюю, що доведеться протистояти клубу, який залишається для мене рідним, де виступає багато друзів. Проте принаймні на 90 хвилин очної зустрічі про дружбу необхідно буде забути.

– Львів'яни впевнено розпочали сезон: набравши 14 очок у семи матчах, перебувають на 3-му місці турнірної таблиці УПЛ. Очікували такого виступу від колишніх партнерів?

– Як на мене, останні успішні результати – не несподіванка. «Карпати» мають якісний підбір гравців, це міцна та збалансована команда, до зустрічі з якою мають якнайсерйозніше ставитися будь-які суперники.

– Чи створює фактор успішного старту «Карпат» у першості додаткову відповідальність і тиск на «Динамо»?

– Відповідальність – безсумнівно. Ми боремося за високі місця, «Карпати» також у когорті команд, які прагнуть закріпитися на вершині. Тож цей поєдинок – із тих, про які кажуть, що розігруються не три очки, а шість.

– Чого очікуєте від матчу?

– Вийдемо з шаленим настроєм, адже гратимемо перед рідними трибунами. Налаштовуємося лише на перемогу!

Антон ГРЕСЬКІВ

Назарій РУСИН: «Мій гол у ворота «Львова» пам'ятає вся наша сім'я»

Сьогоднішня зустріч між «Динамо» й «Карпатами» – особлива для нападника «зелено-білих» Назарія Русина. Вихованець львівського футболу, він із 2015 по 2022 роки перебував у системі київського клубу, провівши в його складі чимало пам'ятних матчів.

– Назарію, 11 жовтня ви протистоятимете своїй колишній команді. Наскільки багато значить для вас цей матч? Що відчуваєте?

– Дійсно, матч для мене непересічний. Уже доводилося грати проти киян у складі «Зорі», навіть забив у вересні 2022 року, коли ми виграли – 3:2. Удвічі приємно було відзначитися на стадіоні імені Валерія Лобановського, моїй улюбленій арені. Завжди виходжу на це поле з особливим піднесенням. І той факт, що «Динамо» є беззаперечним грандом українського футболу, тільки додає азарту.

– Що найчастіше згадуєте з періоду свого перебування в «Динамо»?

– Про той час зберігаю виключно теплі спогади. Адже саме тоді дебютував на найвищому професійному рівні, отримав шанс проявити себе в чемпіонаті України й на європейській арені... Однак, відверто, зараз нечасто ностальжую, намагаюся не жити спогадами, а дивитися вперед.

– Який гол у складі «Динамо» для вас найбільш пам'ятний?

– Переможний м'яч у ворота ФК «Львів» на початку сезону-2018/19. Я вийшов на заміну

вже в компенсований час, за рахунку 0:0, і на другій чи третій доданій хвилині забив, оформивши свій перший гол в УПЛ. На трибуні «Арени Львів» був присутній мій батько, тому цей щасливий момент закарбувався для всієї нашої сім'ї.

– Після «Динамо» у вашій кар'єрі було чимало різних етапів – «Зоря», «Дніпро-1», англійський «Сандерленд», клуби Хорватії та Польщі. Що дала вам ця футбольна мандрівка?

– Повсюди футбол має свої особливості – щодо стилю гри, підходу до тренувального процесу та побуту. Я радий, що мав можливість спробувати свої сили в кількох абсолютно різних у футбольному плані країнах. Це непростий, але водночас дуже важливий досвід – і в спортивному, і в життєвому плані. Кожен етап допомагав ставати сильнішим, краще розуміти футбол і себе як гравця. Гадаю, все це сформувало мене таким, яким я є зараз. І, безперечно, стане у пригоді в майбутньому.

– Як проходить ваша адаптація в «Карпатах»? Наскільки цікаво вам знову виступати в українському чемпіонаті?

– До Львова мені не треба звикати, я тут – як удома. Щасливий бути в «Карпатах», насолоджуюся кожним днем тут. Мені комфортно в команді, хочеться віддаватися й допомагати колективу досягати заявлених цілей.

– Три ваші голи в семи матчах чемпіонату – непоганий старт?

– Нормальний. Авжеж, завжди хочеться кращого. Тому працюватиму ще наполегливіше, щоби прогресувати, забивати й приносити команді якомога більше користі.

– Чи є якісь особливості у підготовці до зустрічі з суперником, якого добре знаєш із середини, де залишилося багато знайомих?

– «Динамо» багато в чому змінилося відтоді, коли я був частиною клубу. Тому зараз навряд чи можу претендувати на роль «гіда» чи консультанта. *(Посміхається.)* До матчу з киянами ми готувалися так само, як і до інших суперників. А до чого це приведе – покаже гра.

Світлана ПОЛЯКОВА

УПЛ-2026/27. 7-й тур

18 вересня (п'ятниця)

- **ЧОРНОМОРЕЦЬ Одеса – ОБОЛОНЬ Київ – 1:1**
(Попов, 37, з пенальті – Федорівський, 90+2).
- **ПОЛІССЯ Житомир – КРИВБАС Кривий Ріг – 1:0**
(Краснопір, 5, з пенальті).

19 вересня (субота)

- **ХАРКІВ – БУКОВИНА Чернівці – 2:0**
(Парако, 53, Забергджа, 70).
- **ЕПІЦЕНТР Кам'янець-Подільський – ЛІВИЙ БЕРЕГ Київ – 0:2** (В.Волошин, 20, Воробчак, 63).

20 вересня (неділя)

- **КУДРІВКА – КОЛОС Ковалівка – 2:3** (Смирний, 19, 62 – Демченко, 30, Хрипчук, 36, Ндукве, 55).
- **ШАХТАР Донецьк – ЛНЗ Черкаси – 3:0**
(Педрінью, 63, Невертон, 70, з пенальті, Ізакі, 83).

19 вересня (субота)

ЗОРЯ Луганськ – ДИНАМО Київ – 0:2

Київ. Стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського. 1 567 глядачів.

Голи: Бражко (83), Пономаренко (86).

ЗОРЯ: Сапутін, Пердута, Джордан, Яніч, Мачелюк (Жуніор Рейс, 78), Слесар (Глущенко, 78), Бойко (Родрігес, 56), Попара (Будківський, 56), Башич, Єлавіч (Італо, 74), Нестеренко.

Тренер – Скрипник.

ДИНАМО: Буцан, Малиш (Піхальонок, 80), Кендзьора, Михавко, Дубінчак, Лонвейк (Михайленко, 88), Бражко, Шапаренко (Рубчинський, 63), Ярмоленко (Волошин, 63), Кабаєв (Ба, 46), Пономаренко.

Тренер – Костюк.

Арбітр – Панчишин (Харків).

Попередження: Джордан (80), Будківський (88), Глущенко (90+2) – Михавко (88).

20 вересня (неділя)

КАРПАТИ Львів – ВЕРЕС Рівне – 1:1

Львів. Стадіон «Україна». 9 100 глядачів.

Голи: Фелліпе (25) – Гонсалвеш (85).

КАРПАТИ: Мисак, Іван Калеро, Бабогло, Жан Педрозу, Вантух (Мірошніченко, 70), Моха, Чачуа, Фелліпе (Іглесіас, 55), Русин (Лях, 70), Карабін (Чебер, 55), Сері (Костенко, 62).

Тренер – Фернандес.

ВЕРЕС: Горох, Протасевич, Ціпот, Вовченко, Сміян, Харатін, Чечер (Баран, 72), Фабрісіо (Видрич, 83), Гонсалвеш, Шарай (Баїя, 66), Александров.

Тренер – Шандрук.

Арбітр – Балакін (Київська обл.).

Попередження: Фелліпе (38), Бабогло (59), Вантух (62) – Вовченко (30), Ціпот (46), Баран (85).

Вилучення: Костенко (64).

8-Й ТУР

9 жовтня (п'ятниця)

- **ВЕРЕС Рівне – ШАХТАР Донецьк – 0:3** (Педріньйо, 32, Матвієнко, 58, Педро Енріке, 71). Вилучення: Баран (В, 37).

10 жовтня (субота)

- **ЧОРНОМОРЕЦЬ Одеса – ХАРКІВ – 1:2** (К.Попов, 60 – Парако, 24, Забергджа, 57). Вилучення: Йока (Ч, 17).
- **КОЛОС Ковалівка – ЕПІЦЕНТР Кам'янець-Подільський – 3:1** (Ндукве, 25, 90+3, Демченко, 79, з пенальті – Козак, 33).
- **ОБОЛОНЬ Київ – КРИВБАС Кривий Ріг.**
Через тривоги матч відкладений.

11 жовтня (неділя)

- **13:00 ЛНЗ Черкаси – КУДРІВКА**
- **13:00 ДИНАМО Київ – КАРПАТИ Львів**
- **18:00 БУКОВИНА Чернівці – ПОЛІССЯ Житомир**

12 жовтня (понеділок)

- **13:00 ЛІВІЙ БЕРЕГ Київ – ЗОРЯ Луганськ**

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	ЗМ	ПМ	РМ	О
1 Шахтар	8	7	0	1	18	4	14	21
2 Полісся	7	6	0	1	15	5	10	18
3 Харків	7	5	0	2	14	5	9	15
4 КАРПАТИ	7	4	2	1	15	5	10	14
5 ДИНАМО	6	4	1	1	9	5	4	13
6 Верес	8	2	3	3	6	9	-3	9
7 Зоря	7	2	2	3	7	11	-4	8
8 Колос	7	2	2	3	9	11	-2	8
9 ЛНЗ	7	2	2	3	5	8	-3	8
10 Епіцентр	8	2	2	4	7	10	-3	8
11 Буковина	7	1	4	2	4	6	-2	7
12 Оболонь	8	1	4	3	3	12	-9	7
13 Лівий Берег	6	1	4	1	4	3	1	7
14 Чорноморець	7	1	2	4	4	9	-5	5
15 Кривбас	7	1	2	4	7	11	-4	5
16 Кудрівка	7	0	2	5	5	18	-13	2

БОМБАРДИРИ

	КОМАНДА	Г	Г (ПЕН)	І	ХВИЛИНИ
1 Ігор КРАСНОПІР	Полісся	5	2	7	399
2 Батон ЗАБЕРГДЖА	Харків	5	0	8	477
3 Матвій ПОНОМАРЕНКО	Динамо	4	1	6	482
4 ФЕЛЛІПЕ	Карпати	4	0	7	368
5 Петер ІТОДО	Харків	4	1	8	511

НАСТУПНИЙ ТУР

16.10 15:30 	17.10 13:00 	17.10 15:30 	17.10 18:00
18.10 13:00 	18.10 13:00 	18.10 18:00 	19.10 13:00

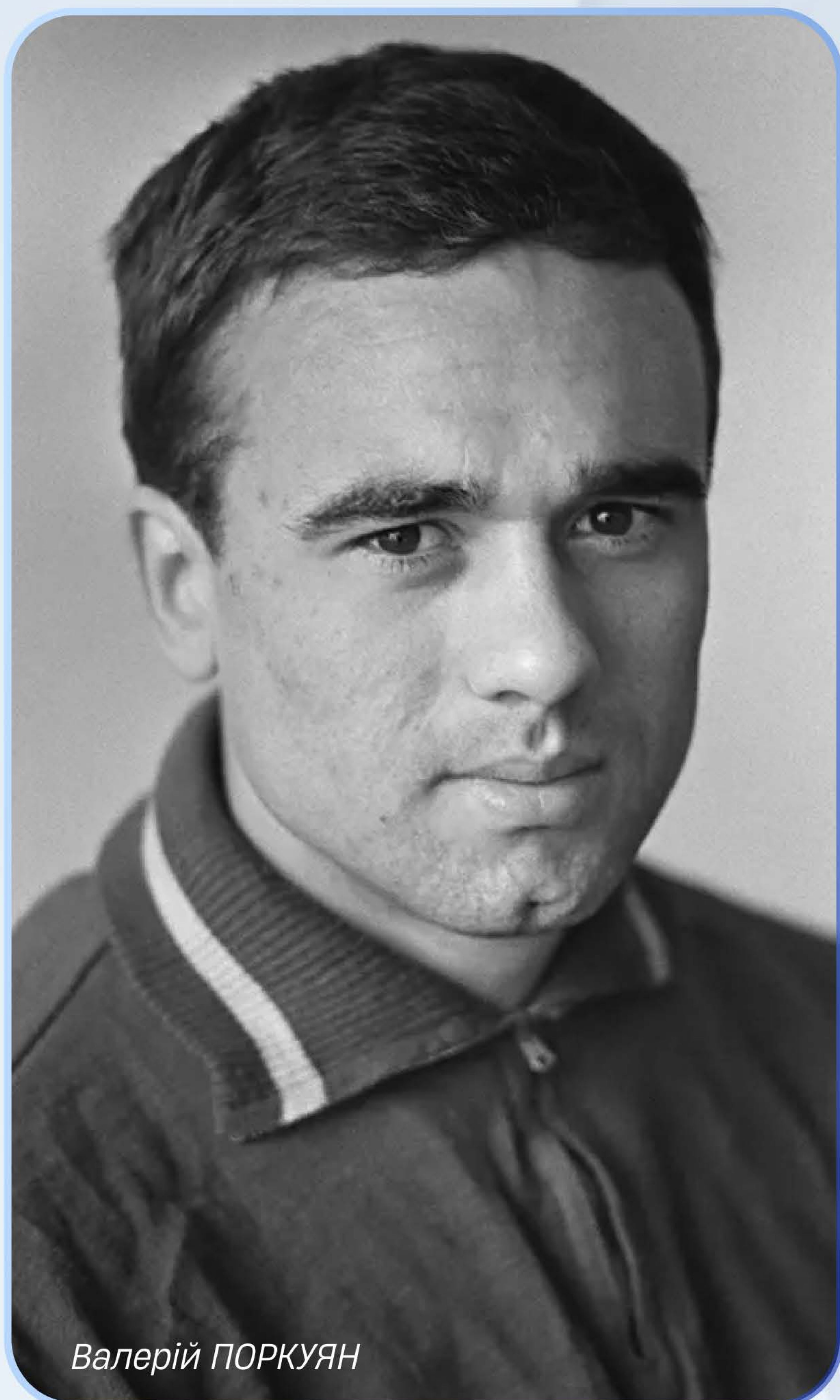
Динамо́вський жовтень

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИВІТАТИ

4.10

Валерій ПОРКУЯН (1944). Граючи за київське «Динамо» з 1966 по 1969 роки, нападник три сезони поспіль здобував чемпіонське золото (1966–68), а в 1966–му виграв і Кубок СРСР. У складі збірної Союзу посів четверте місце на світовій першості 1966 року й був нагороджений «Бронзовим бутсом» за третю позицію в суперечці снайперів (4 голи в трьох поєдинках).

Микола ШАПАРЕНКО (1998), півзахисник нашого клубу. Чемпіон України 2020/21 і 2024/25 рр., триразовий володар Кубка України (2019/20, 2020/21, 2025/26), володар Суперкубка України 2018, 2019 і 2020 рр.

Валерій ПОРКУЯН

5.10

Віктор ЛЕОНЕНКО (1969). Упродовж виступів за «Динамо» (1992–97) форвард чотири рази ставав чемпіоном України (1993–96) і виборов два Кубки (1993, 1996). Тричі поспіль визнавався футболістом року в країні (1992–94).

6.10

Анатолій БОГОВИК (1947), півзахисник київської команди в 1968–71 рр. За підсумками останнього з цих сезонів нагороджений золотою медаллю чемпіона СРСР.

10.10

Олександр КОЗЛОВ (1960), багаторічний керівник наукової групи ФК «Динамо».

Браун ІДЕЙЄ (1988), нігерійський форвард, грав за нашу команду в 2011–14 рр., володар Кубка України–2013/14 і Суперкубка України 2011 року.

11.10

Володимир ГОРІЛИЙ (1965), захисник «біло-синіх» у 1984–89 рр., чемпіон СРСР 1986 року, володар Кубка Союзу–1987.

15.10

Маріс ВЕРПАКОВСКИС (1979), латвійський нападник, котрий виступав у складі «Динамо» в сезонах 2003/04–2006/07. Чемпіон України 2004 року, дворазовий володар Кубка країни (2005, 2006).

НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗГАДАТИ

3.10

Віктор КАНЕВСЬКИЙ (1936–2018), нападник «Динамо» в 1954–65 рр., один із найрезультативніших гравців в історії клубу. *Будь ласка, дивіться стор. 26–27.*

10.10

Петро ЛАЙКО (1910–1988), один із найбільш яскравих форвардів «біло-синіх» у період 1937–45 рр.

МОМЕНТИ СЛАВИ

2.10.1985

Один із кращих матчів у міжнародній історії клубу. На повторну зустріч 1/16 фіналу Кубка кубків проти нідерландського «Утрехта» динамівці виходили, маючи гостьову поразку 1:2. Й уже в дебюті пропустили знову. Але надалі на полі переповненого Республіканського стадіону панували саме кияни, чий спектакль, мабуть,

найхарактерніше відобразив реальні можливості команди-зірки Валерія Лобановського середини 1980-х. Переглядаючи той матч, не втомлюєшся захоплюватися швидкостями, відпрацьованою взаємодією, колективною та індивідуальною майстерністю переможців. І починаєш розуміти, чому гру цієї команди назвуть «футболом ХХІ століття». Після голів Блохіна, Яремчука, Заварова та Євтушенка «Динамо» перемогло – 4:1, упевнено здобувши путівку до наступного раунду. І пройшло весь турнірний шлях, на його фініші, в травні 1986-го, завоювавши європейський трофей!

4.10.1967

Сенсаційно обігравши у стартовій виїзній дуелі чинного володаря Кубка чемпіонів – шотландський «Селтик» (2:1), підопічні Віктора Маслова розраховували на гарячу підтримку трибун оновленого – тепер уже двоярусного – Центрального стадіону, який уперше прийняв 100 тисяч уболівальників. Вибаглива аудиторія не була розчарована ні рівнем гри обох суперників, ні підсумком протистояння.

На передостанній хвилині Анатолій Бишовець зрівняв рахунок – 1:1, і господарі вийшли до 1/8 фіналу, створивши прецедент: ніколи ще клубний чемпіон Європи не отримував до титулу префікс «екс» після першого ж етапу своєї наступної кампанії.

6.10.1975

Перемігши мюнхенську «Баварію» й у повторному поєдинку за європейський Суперкубок, «Динамо» здобуло право йменуватися найсильнішим клубом Старого Світу. Олег Блохін до свого

феноменального гола, забитого на полі Олімпійського стадіону Мюнхена, додав іще два невідпорні удари в рідних стінах, забезпечивши команді загальний рахунок двоматчевого протистояння – 3:0, а собі – «Золотий м'яч» найкращого гравця Європи.

«ДИНАМО» Київ – «БАВАРІЯ» Мюнхен (ФРН) – 2:0 (1:0). 6 жовтня 1975 року. Київ. Центральний стадіон. 102 000 глядачів.

Голи: Блохін (40, 53).

«Динамо»: Рудаков, Коньков, Зуєв, Фоменко, Решко, Трошкін, Мунтян, Онищенко, Буряк, Веремєєв, Блохін.

Тренери – Лобановський, Базилевич.

«Баварія»: Майер, Хорсман, Дюрнбергер (Хансен, 70), Шварценбек, Беккенбауер, Рот, Вундер, Шустер (Торстенссон, 78), Вайс, Румменіге, Каппельман.

Тренер – Крамер.

Арбітр – Бабачан (Туреччина).

Деякі цікаві подробиці протистояння «Динамо» з баварцями, *будь ласка, читайте на стор. 24-25.*

7.10.1990

Розгромивши одного з головних конкурентів у боротьбі за «золото» союзної першості – московський ЦСКА (4:1), динамівці Києва достроково, за два тури до фінішу, забезпечили собі 13-й чемпіонський титул. Як виявиться за рік, після розпаду радянської імперії, «біло-сині» з української столиці залишаться за цим показником рекордсменами на віки-вічні.

Той сезон «Динамо» розпочинало під орудою Валерія Лобановського, а завершувало на чолі з Анатолієм Пузачем, котрому допомагав Володимир Веремєєв.

Леонід БУРЯК: «У Києві «Баварія» вже не була фаворитом»

Шостого жовтня 1975-го, впевнено перемігши «Баварію» в матчі-відповіді за європейський Суперкубок, «Динамо» стало володарем престижного клубного трофея. Про історичні поєдинки з мюнхенцями згадує наш легендарний півзахисник Леонід Буряк, один із головних персонажів того вікопомного тріумфу.

– Леоніде Йосиповичу, готуючись до розмови, я безліч разів передивився момент у середині першого тайму поєдинку «Баварія» – «Динамо» на Олімпійському стадіоні Мюнхена, але знову не визначив напевне: чи встиг м'яч, вибитий після вашого удару Цобелем, перетнути лінію воріт...

(Емоційно). – Гол слід було зараховувати! Навіть півстоліття по тому мене ніхто не переконає в іншому! Власне, повноцінного удару не вийшло: після подачі Олега Блохіна я намагався приборкати м'яч, що відскочив від вологого газону. Але він полетів у потрібному напрямку й лінію однозначно перетнув. Не розумію, чому італійський арбітр Гонелла, котрий загалом об'єктивно відсудив гру, цього не помітив.

– Можливо, знаний рефері, в чий кар'єрі потім іще траплялися фінали чемпіонатів Європи та світу, проявив таким чином певну симпатію до господарів?

– Згоден. «Динамо» на той час було вже добре відоме в Європі, однак «Баварія» мала неспростовний авторитет. Будь-який суперечливий момент автоматично трактувався суддями на користь німців – саме внаслідок підсвідомої симпатії до фаворита. Це вже на повторний матч баварці виходили без такого статусу: в першій грі ми довели, що нічим не поступаємося володарю Кубка чемпіонів із кількома чинними переможцями світової першості у складі.

– Ви розповідали, що в перерві, заходячи до роздягальні, емоційно кричали: «Гол! Чистий гол!», а Валерій Лобановський заперечував: «Гол – це коли м'яч опинився в сітці, а не просто перетнув лінію!»

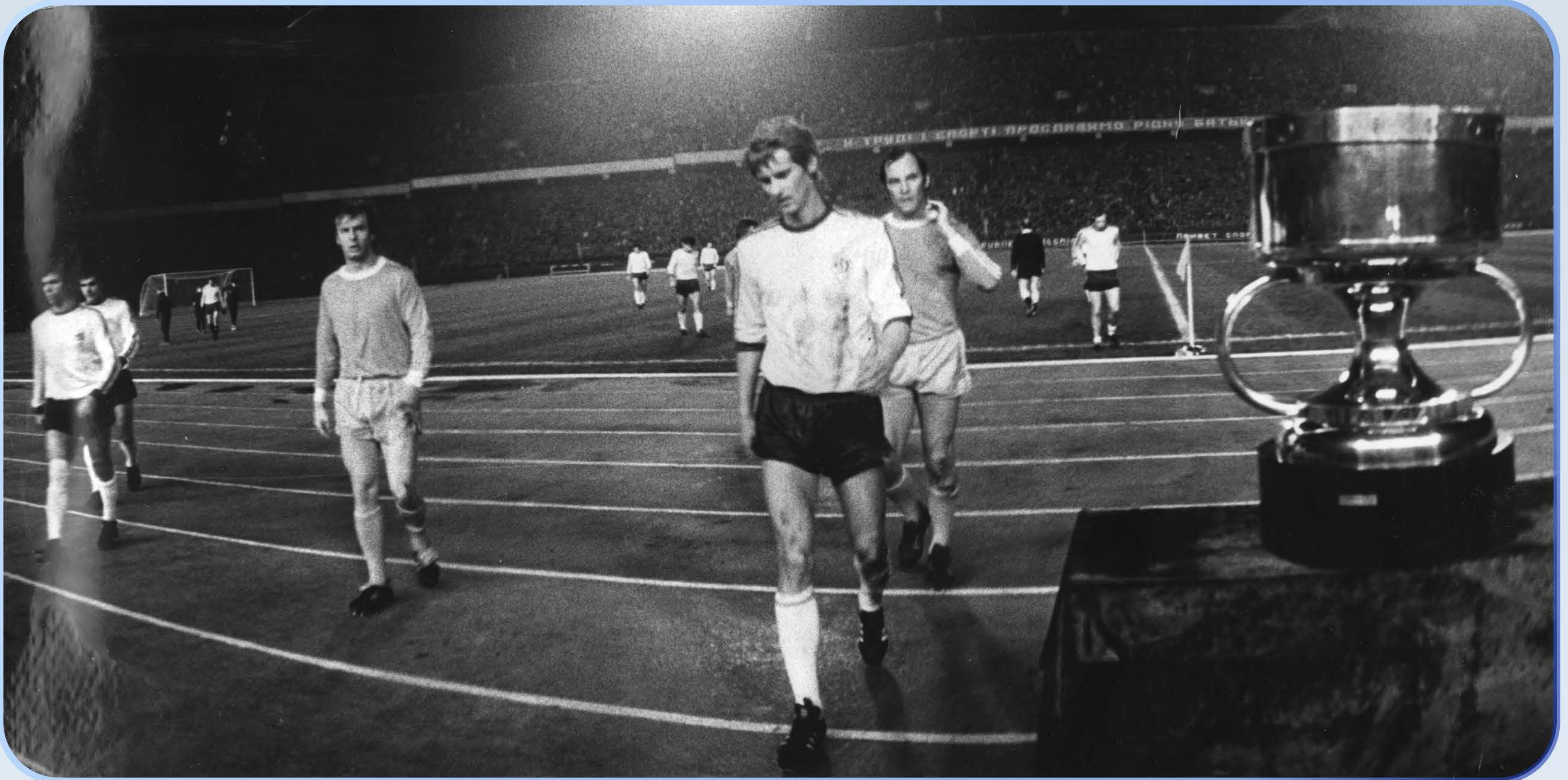
– Емоції в таких поєдинках, та ще й за подібного сюжету – звичайна річ, але діалог, який ви процитували, аж ніяк не є суперечкою. Сперечатися з Лобановським ми собі ніколи не дозволяли, та й Васильович був толерантною людиною: якщо хотів когось поставити на місце – нахилився й майже пошепки казав на вухо потрібні слова. Навколо могли навіть не зрозуміти, що він чимось невдоволений.

– На «Олімпіаштадіоні» перед вами стояло неймовірно завдання: зустрічати Беккенбауера, коли «Кайзер» переходив середню лінію, а за

можливості – відбирати м'яч...

– Лобановський, налаштовуючи на гру, звертав увагу, що манірність, із якою Франц поводить себе на полі, – то скоріше частина образу, а не притаманна ігрова риса. В будь-який момент Беккенбауер міг «вибухнути», але проявити свою майстерність у всьому блиску здатен був лише маючи перед собою метр-два вільного простору. Ми намагалися перекрити йому всі шляхи, тож пасувати міг або назад, або поперек поля. Беккенбауер узагалі тоді був дуже обережним: зазнавши травми в одній із попередніх зустрічей, грав у спеціальних щитках, які, крім гомілки, закривали двома напівсферами бокові кісточки. Й за першої небезпеки тісного контакту позбувався м'яча.

– На мюнхенський матч динамівців, кажуть, зобов'язали вийти у подарованих напередодні бутсах Adidas, але цієї домовленості дотрималися не всі...

– Грати у взутті, яке отримав напередодні поєдинку – це просто знущатися з себе. Бутси – «інструмент» тонкого налаштування! Отримуючи нову пару, я завжди розношував її: взував на товсті шкарпетки, попередньо скрутивши шипи та витягнувши устілки – й місяць-півтора ходив так по базі, поки бутси не ставали для ніг другою шкірою.

На той момент прекрасно почував себе у взутті від «Пуми». Попередив Лобановського, що не мінятиму амуніцію. Порадившись із головним тренером, адміністратори зачорнили на моїх бутсах білу «пумівську» дугу й підручними засобами зобразили три смужки. Однак на вологому газоні такого маскування вистачило ненадовго...

Згодом у динамівському офісі отримали конверт із штаб-квартири «Адідасу». В середині лежало фото, де ми вишикувалися перед стартовим свистком. Мої бутси було обведено червоним фломастером. Утім, та рекламна угода носила джентльменський характер, жодних штрафних санкцій ні до мене, ні до клубу вона не передбачала.

– Володимир Мунтян, згадуючи про гол Блохіна зі штрафного в київському матчі, розповідав, що вже нахилився над м'ячем, коли підійшов Олег: «Володю, дай пробити!» Але ж поруч був ще один майстер «стандартів» – Леонід Буряк...

– У нас такі речі розписувалися наперед: хто пробиває штрафні, хто виконує пенальті. На

«стандартах» у «Динамо», крім мене, спеціалізувалися Мунтян і Віктор Колотов. Однак Блохін у тому поєдинку взяв на себе ризик і відповідальність. Після матчу, хоч і забив, чимало вислухав від Лобановського, відомого прибічника жорсткої дисципліни.

Траплялося так і з 11-метровими. Олег, скажімо, дуже хотів забити в поєдинку з тією-таки «Баварією» в березні 1977-го, перед яким йому вручили «Золотий м'яч» – і попросив мене поступитися правом виконати вирок. Я не зміг відмовити, тим більше, що сам він пенальті й заробив. Васильович погрозив нам суворо пальцем від бровки. Наче у воду дивився. Добре, що врешті-решт ми тоді виграли з потрібним рахунком...

– У 1976-му «Динамо» передало Суперкубок наступному лауреатові – бельгійському «Андерлехту». У підсумку трофей, який тоді ще не мав офіційного статусу, й донині, наскільки відомо, спочиває в клубному музеї брюсельців, останніх володарів призу старого зразка. Дехто стверджує, що «Динамо» зовсім не обов'язково було віддавати тоді цього вагомego красеня...

(Посміхається). – Натомість у нашому клубі є зменшена копія Суперкубка – такі тоді організатори вручали кожному переможцю. Чверть століття десь припадала пилom, поки на мій 50-річний ювілей її не приніс Михайло Бака, колишній спортивний міністр України. Я, зрозуміло, передав цю реліквію президенту «Динамо» Ігорю Суркісу.

Дмитро ІЛЬЧЕНКО

Віктор Каневський, Заслужений Майстер

Хоча футбольні традиції в Києві почали формуватися ще з 1910-х, провідні команди нашого міста досить довго комплектувалися передусім за рахунок заїжджих майстрів. Скажімо, у складі «Динамо», яке в 1954 році здійснило свій перший гучний тріумф, здобувши Кубок СРСР, не було жодного корінного киянина.

Саме перед сезоном-1955 газети повідомили, що тренери «біло-синіх» Олег Ошенков і Антон Ідзковський покладають великі сподівання на 18-річного центрфорварда Віктора Каневського – технаря-бомбардира, котрий пройшов загартування в дублі.

Звістка ця викликала шквал захоплення в київських уболівальників, які ходили «на Каневу» ще коли той феєрив у турнірі резервістів. «Гру Каневського відрізняла особлива інтелігентна манера, чистота виконання технічних прийомів, широта маневру, потужні удари по воротах – здавалося, він не має слабких місць, – характеризував кумира торсиди Максим Максимов, автор кількох книг про київське «Динамо». – Захисники з ним не церемонилися. Але природність рухів і дивовижна координація

дозволяли Каневі уникати зіткнень, заганяли найдосвідченіших оборонців у глухий кут».

Упродовж кількох сезонів Віктор носив капітанську пов'язку «Динамо». Одна з головних причин довіри колективу – його спокійний характер. Ніколи не підвищував голос через помилку партнера, навпаки, намагався всіляко підбадьорити, підтримати.

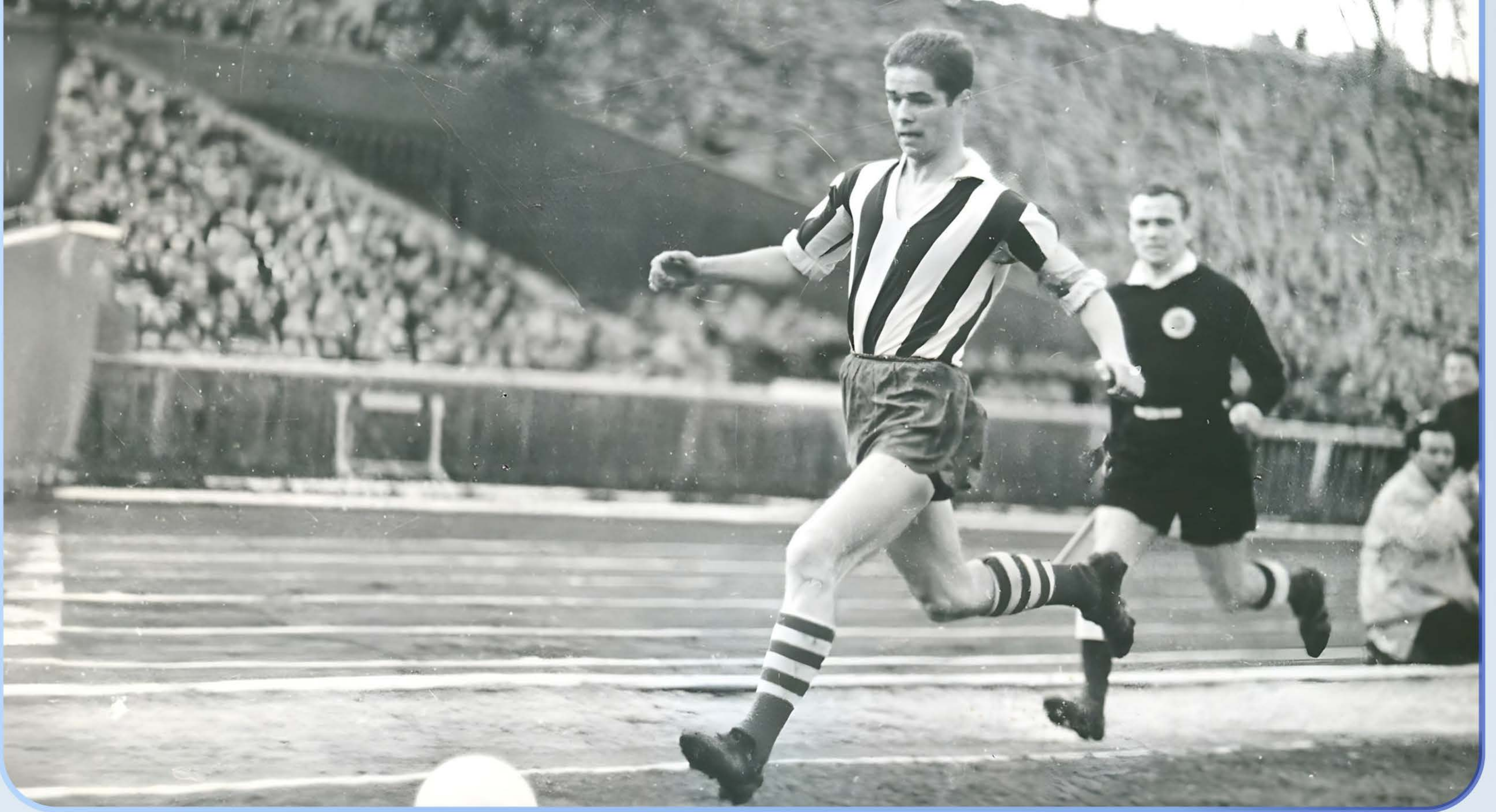
Ці чесноти яскраво проявилися в чемпіонському сезоні-1961, що його Віктор із 18 голами завершив найкращим снайпером золотої команди. Почав із влучання у ворота «Зеніту» в першому турі, завершив в останньому «дублем» у поєдинку з «Локомотивом».

І ще кілька разів лідер атак киян стріляв тоді «дуплетами». Й один із них – московському «Спартаку» в липневому матчі – увічнений у кіно, й не в документальному, а в ігровому! У картині «Артист із Коханівки» знайшлося місце футбольному епізоду. Багато хто з шанувальників «Динамо» ходив на цей фільм тільки заради того, щоб знову насолодитися соковитими кадрами з голами Каневського.

Зберегла кінохроніка й найважливіший, мабуть, м'яч динамівського капітана – в фіналі Кубка Союзу 1964-го, у ворота куйбишевських «Крилець». Ефектного невідпорного удару вистачило для здобуття трофея, з яким він особисто ступив із потягу на перон вокзалу в Києві.

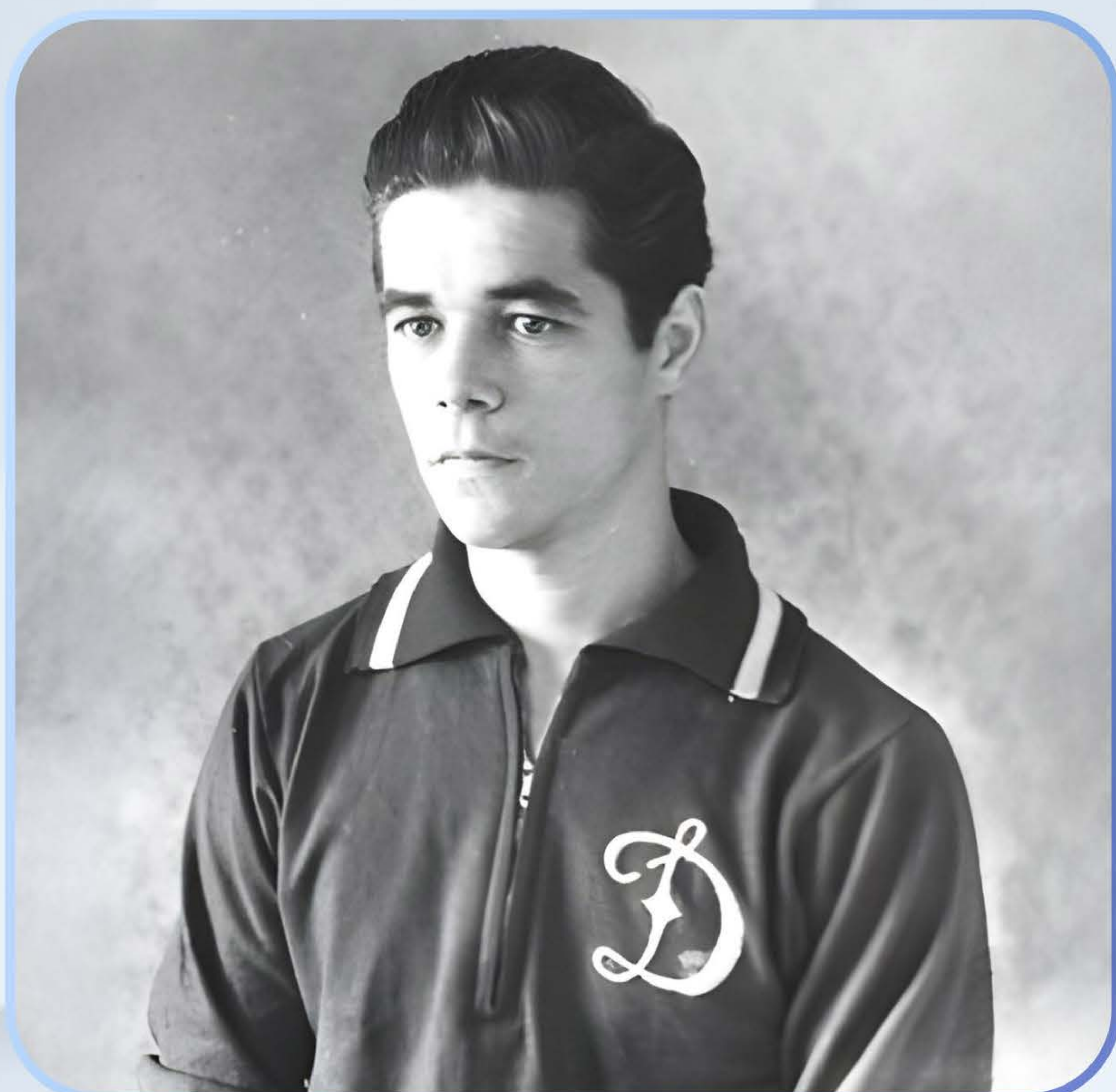
Роком раніше Віктор здійнявся на перше місце в історичному списку снайперів «Динамо» в радянському чемпіонаті. Утримував лідерство до 1977-го. Крім Олега Блохіна його так ніхто й не обігнав за часів імперії. Та й із урахуванням статистики періоду Незалежності Каневський залишається в топ-5 голеадорів «біло-синіх» у всіх змаганнях!

Здавалося б, місце в історії бомбардиру забезпечене безумовно й навіки. Однак був період, коли прізвище Каневського старанно викреслювали з футбольних джерел – не лише з авторських текстів, а й зі... статистики!

Капітан чемпіонів 1961 року навіть зник із відомого всім колективного фото, яким найчастіше ілюстрували матеріали про той тріумф у пресі та книжках. Кажуть, вказівку отримали безпосередньо від Щербицького, партійного боса УРСР. Палкий шанувальник таланту Каневського, Володимир Васильович не зміг пробачити тому рішення емігрувати до Ізраїлю: «Поки я тут, він нікуди не поїде!»

Історія всіх розсудила. Віктор Ізраїльович доживав свій вік із родиною в розкішному особняку в Нью-Джерсі, виховував юних футболістів у власній академії та виступив одним із ініціаторів проведення за океаном турніру пам'яті Валерія Лобановського, одного з тих, хто не відсторонився від друга в тяжкий для того період, хто допомагав і словом, і ділом. Зокрема,

переконав спортивне керівництво створити в Ірпені динамівську команду. «Дубль дубля», як тоді називали цей колектив, очолив саме Каневський.

Етапами його тренерської біографії стали також харківський «Металіст», ташкентський «Пахтакор», сімферопольська «Таврія» та «Дніпро».

Штурвал дніпропетровського клубу прийняв у 1973-му з рук того-таки Лобановського, й треба ж розпорядитися Долі, щоби саме поєдинок «Динамо» з очолюваною Каневським командою став багато в чому вирішальним у кар'єрі Валерія Васильовича! Мова – про стартову київську зустріч осіннього чемпіонату СРСР 1976 року, що на неї «біло-сині» вийшли... без тренерів. Після важкої розмови з підопічними, котрі категорично висловили претензії до Лобановського та Базилевича, наставники запропонували «заколотникам» самим визначитися зі складом і тактикою на найближчу гру. Здобудь тоді господарі перемогу – історія нашого клубу, цілком можливо, пішла б іншим вектором. Але «Дніпро» виграв – 3:1, і «революція» – вщухла, ледве почавшись.

Віктор Каневський виконав усі нормативи на звання «Заслужений тренер України». Але – не отримав. Як свого часу залишився без «Заслуженого майстра спорту» після «золота» 1961-го. Кільком новоспеченим чемпіонам категорію присвоїли, а капітану – ні. Без пояснень. Без вибачень.

Утім, для вболівальників київського «Динамо» він назавжди залишиться саме Заслуженим. Майстром – з великої літери.

Юрій КОРЗАЧЕНКО

купити
футболку

Микола ШАПАРЕНКО

Handwritten signature in white ink.

